

KAMPEERBELEID GEMEENTE NEDER-BETUWE

Juni 2009

**Behoort bij besluit van 17 september 2009
De griffier van Neder-Betuwe,**

mr. J.C. Bouwman

INHOUD

1. INLEIDING	1
1.1 <i>Aanleiding</i>	1
1.2 <i>Doelstelling</i>	2
1.3 <i>Leeswijzer</i>	2
2. BELEIDSINSTRUMENTEN	3
2.1 <i>Bestemmingsplan</i>	3
2.2 <i>Verordening</i>	3
3. NIEUW KAMPEERBELEID	5
3.1 <i>Onderscheid tussen verschillende vormen van kamperen</i>	5
3.2 <i>Kleinschalig versus reguliere kampeerplaatsen</i>	5
3.3 <i>Maximering aantal campings en kampeerplaatsen</i>	7
3.4 <i>Aard en omvang van kampeermiddelen</i>	7
3.5 <i>Seizoensopenstelling en – sluiting</i>	8
3.6 <i>Landschappelijke inpassing</i>	8
3.7 <i>Inrichting kampeerterreinen</i>	9
3.8 <i>Oneigenlijk gebruik van kampeerterreinen</i>	10
3.9 <i>Kamperen buiten kampeerterreinen</i>	10
BIJLAGE	12

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

Begin jaren 80 is de Kampeerwet ingevoerd. Deze wet is in 1994 opgevolgd door de Wet op de openluchtrecreatie (WOR). In het kader van het op deregulering en decentralisatiegerichte regeringsbeleid is de WOR per 1 november 2005 ingetrokken. Dit met een overgangstermijn tot 1 januari 2008 voor het onderdeel van de landelijke kampeerregelgeving. Per die datum vervalt dus ook het stelsel van vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen op het gebied van het kamperen. Vanaf dat moment dienen gemeenten alles zelf te regelen met behulp van de instrumenten bestemmingsplan en APV. Gemeenten zullen zelf moeten bepalen welke onderwerpen, die in of op grond van de WOR geregeld waren, zij zelf willen gaan regelen en welke onderwerpen zij niet willen regelen, maar overlaten aan de verantwoordelijkheid van bijvoorbeeld de exploitanten van de kampeerterreinen.

Naast het streven van het kabinet om bureaucratie en regelzucht te verminderen, heeft het kabinet ook besloten tot intrekking van de WOR omdat de doelstelling die zij voor ogen hadden met de WOR; het leveren van een bijdrage aan een grotere verscheidenheid aan kampeervormen, niet is gerealiseerd. Kamperen op kleinschalige kampeerterreinen is wel toegenomen sinds de inwerkingtreding van de WOR. Daar staat tegenover dat het kleinschalig kamperen, buiten kampeerterreinen, betrekkelijk weinig voorkomt. Het kabinet trekt daaruit de conclusie dat de verscheidenheid van kampeervormen niet zozeer via regelgeving kan worden beïnvloedt, maar door de vraag erna en doordat op gemeentelijk niveau bepaalde kampeervormen al dan niet worden toegestaan.

Daarnaast stelt het kabinet dat alle onderwerpen die in de WOR zijn geregeld, ook in andere regelingen zijn geregeld of op grond van andere regelingen geregeld kunnen worden. Voor een aantal onderdelen van de WOR acht het kabinet de noodzaak van overheidsinterventie niet nodig, omdat kampeerterreinhouders dit ook zelf kunnen regelen.

Het intrekken van de WOR betekent niet dat gemeenten een geheel nieuw kampeerbeleid en een breed scala aan nieuwe regelingen moeten gaan opstellen. De meeste gemeenten hebben al veel zaken vastgelegd in het bestemmingsplan of in de verordeningen. Bovendien is het juist de bedoeling van het intrekken van de WOR om de bureaucratie en regelgeving te verminderen. De intrekking van de WOR kan wel een aanleiding zijn om sommige uitgangspunten te heroverwegen of in regionaal verband afspraken te maken over bijvoorbeeld omvang en aantal kampeerterreinen.

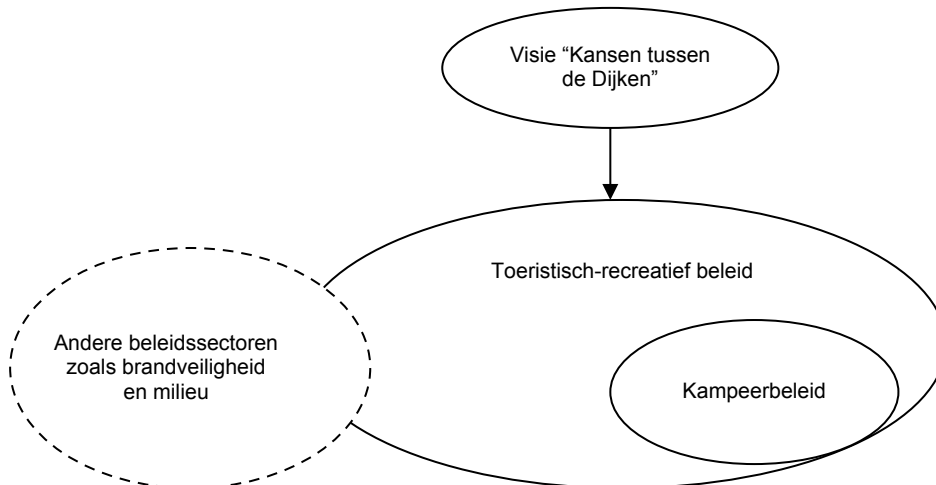
Dit betekent dat de gemeente allereerst haar doelstellingen formuleert en dat ze vervolgens instrumenten kiest of ontwikkelt om die doelen te kunnen bereiken.

Met het vaststellen van het actieplan recreatie en toerisme in 2007 heeft de gemeente een bepaalde beleidslijn uitgezet. Het is dus niet direct noodzakelijk om een nieuwe beleidsnota over recreatie en toerisme op te zetten en kan de gemeente volstaan met het opstellen van kampeerbeleid. Dit kampeerbeleid kan uiteraard niet los worden gezien van het gemeentelijke en het regionale toeristisch-recreatieve beleid ('kansen tussen de dijken').

Het kampeerbeleid heeft daarnaast raakvlakken met andere beleidssectoren, zoals brandveiligheid en hygiënevoorschriften. De gemeenten moeten na gaan welke gevolgen het intrekken van de WOR voor dergelijk beleid heeft en dit beleid, indien noodzakelijk, aan te passen. Dit beleidsmatige kader staat weergegeven in de figuur op de volgende pagina.

Bij het formuleren van gemeentelijk beleid dient tot slot ook rekening te worden gehouden met het behouden van de landschappelijke kwaliteit van Rivierenland: een van de meest kenmerkende eigenschappen van Rivierenland.

Met dit kampeerbeleid wordt aan bovenstaande eisen voldaan.

1.2 Doelstelling

Door de intrekking van de WOR is iedere gemeente genoodzaakt om specifiek beleid te formuleren ten aanzien van openlucht recreatie in het algemeen en voor kamperen in het bijzonder. Vanuit verordeningen en het bestemmingsplan heeft elke gemeente instrumenten beschikbaar om het opgestelde beleid te concretiseren.

Doelstelling is om door middel van kampeerbeleid een duidelijke regelgeving te hebben met betrekking tot kamperen in de gemeente Neder-Betuwe. Deze regelgeving wordt vastgelegd in bestemmingsplannen en de APV. Uitgangspunt hierbij is deregulering.

Nieuwe aanvragen met betrekking tot kamperen zullen worden getoetst aan dit beleid.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de beschikbare beleidsinstrumenten die de gemeente heeft.

In hoofdstuk 3 wordt het nieuwe kampeerbeleid van de gemeente Neder-Betuwe geformuleerd.

Per onderdeel wordt aangegeven welke keuzemogelijkheden in beleid gemeenten hebben, waarna vervolgens wordt aangegeven wat het beleid van de gemeente Neder-Betuwe is.

2. BELEIDSINSTRUMENTEN

Het stelsel van vergunningen en ontheffingen (en vrijstellingen) voor de verschillende vormen van kamperen vervalt. Dit heeft tot gevolg dat gemeenten op een andere wijze voorschriften zullen moeten stellen, voor zover zij dat wenselijk vinden, en dat de controle op de naleving van de voorschriften op een andere manier zal plaatsvinden.

Een gemeente beschikt over twee juridische instrumenten: het bestemmingsplan en de verordening (een regeling in de APV). Het bestemmingsplan vormt het basisinstrument voor het regelen van het kamperen op en de locatie van de kampeerterreinen en de APV vormt het instrument voor het stellen van voorschriften in verband met het kamperen buiten de kampeerterreinen. In onderstaande paragrafen wordt hier verder op ingegaan.

2.1 Bestemmingsplan

Na intrekking van de WOR moeten gemeenten in het bestemmingsplan aangeven welke gebieden als kampeerterrein worden bestemd. Zij kunnen, desgewenst, onderscheid maken tussen de verschillende soorten terreinen.

Als gemeenten geen onderscheid willen maken, brengt dat met zich mee dat alle kampeerterreinen, ook de kleinschalige, in het bestemmingsplan positief moeten worden bestemd. Als ze wel onderscheid willen maken, moet er een aparte regeling worden geformuleerd voor de vestiging van kleinschalige terreinen (bijvoorbeeld via 'recreatief medegebruik' en aanvullende voorschriften). In veel gevallen zal een (partiële) herziening van het bestemmingsplan nodig zijn. Uiteraard hangt het mede van de huidige bestemmingen af, hoe omvangrijk deze herziening zal worden. In elk geval zullen de verschillende begrippen die met kamperen te maken hebben in het bestemmingsplan gedefinieerd moeten worden: nadat de WOR is ingetrokken kan immers niet meer naar de definities in deze wet worden verwezen.

In het kader van de herziening zullen gemeenten ook moeten gaan bekijken of ze voorschriften willen stellen met betrekking tot onder andere:

- De landschappelijke inpassing van kampeerterreinen;
- Het soort kampeermiddelen en de maximale afmeting;
- Het kampeerseizoen.

Het bestemmingsplan kent echter een tweetal belangrijke beperkingen als het gaat om het regelen van het kamperen en de verschillende vormen ervan. De eerste beperking is dat in een bestemmingsplan uitsluitend op grond van ruimtelijke motieven bestemmingen aan gebouwen en gronden mogen worden gegeven en gebruiksvoorschriften gesteld. Het bestemmingsplan mag geen voorschriften bevatten met het oog op de bescherming van andere belangen. Bepalingen in verband met de (brand)veiligheid, openbare orde, gezondheid of hygiëne mogen niet in een bestemmingsplan worden opgenomen.

De tweede beperking is dat het bestemmingsplan alleen regels kan stellen voor die vormen van kamperen die een ruimtelijke uitstraling hebben. Het gaat dan om kamperen op kampeerterreinen. Het kamperen buiten kampeerterreinen kan niet of slechts in beperkte mate worden geregeld in een bestemmingsplan. Deze vormen van kamperen hebben een incidenteel (tijdelijk) karakter, waardoor de plaatsen waar het incidenteel kamperen plaatsvindt niet hoeven te worden bestemd als kampeerterrein.

2.2 Verordening

Buiten de WOR is er sprake van bestaande regelgeving die op kampeerterreinen van toepassing is. Daarbij gaat het onder meer om het 'Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer', een regeling die voorschriften voor kampeerterreinen in verband met verschillende milieuaspecten bevat. Daarnaast kan een gemeente voorschriften stellen met betrekking tot brandveiligheid op grond van de gemeentelijke brandveiligheidsverordening. In

de brandveiligheidsverordening kunnen brandveiligheidsvoorschriften met betrekking tot kamperen op kampeerterreinen (Wro-regime) en eventueel buiten kampeerterreinen (APV-regime) worden opgenomen.

In de gemeente Neder-Betuwe zal voldaan moeten worden aan de wettelijke eisen met betrekking tot hygiëne, gezondheid en veiligheid. Bepalingen ten aanzien van zaken die geen directe dreiging voor de hygiëne, gezondheid en veiligheid op kampeerterreinen vormen, behoeven geen overheidsinterventie en zullen niet per verordening worden opgesteld.

3. NIEUW KAMPEERBELEID

Vertrekpunt bij het opstellen van nieuw kampeerbeleid is de huidige gemeentelijke visie. Daarnaast dient rekening te worden gehouden met de volgende aandachtspunten bij het opstellen van nieuw kampeerbeleid:

- Rekening houden met belangen van burgers en bedrijven. Drastisch wijzigen van het bestaande beleid is daardoor minder goed mogelijk; belanghebbenden hebben immers op het bestaande beleid geanticipeerd;
- Indien mogelijk en gewenst regionale afstemming;
- Aansluiting op streekplan en op de regionale toeristisch-recreatieve visie “Kansen tussen de Dijken”.

In dit hoofdstuk wordt puntsgewijs ingegaan op de onderwerpen waarover na intrekking van de WOR nieuw beleid moet worden geformuleerd. Bij ieder onderwerp staat kort de afweging weergegeven. Daarna staat het gemeentelijk beleid in een kader weergegeven. Ondanks de gewenste regionale afstemming, waar zo veel mogelijk rekening mee gehouden is, is er ook nadrukkelijk rekening gehouden met de huidige regelgeving/het bestaande beleid en de wens tot deregulering.

3.1 Onderscheid tussen verschillende vormen van kamperen

De WOR is in 1995 ingevoerd met als belangrijkste doelstelling de diversiteit van het kampeeraanbod te vergroten. De WOR onderscheidt zeven vormen van kamperen, met voor elke kampeervorm aparte voorschriften:

1. kamperen op reguliere kampeerterreinen
2. kamperen op kleinschalige kampeerterreinen
3. kamperen op verenigingskampeerterreinen
4. kamperen op natuurkampeerterreinen
5. groepskamperen
6. kamperen buiten kampeerterreinen
7. kamperen op eigen terrein

Na intrekking van de WOR kunnen gemeenten zelf bepalen of zij het nodig of wenselijk vinden in hun regelgeving en beleid een onderscheid aan te brengen tussen al deze vormen van kamperen of dat ze meer, minder of andere vormen willen onderscheiden.

Aangezien gebleken is dat bovenstaand onderscheid niet heeft bijgedragen aan een diverser kampeeraanbod en om de regelgeving te verminderen en te vergemakkelijken, heeft het geen voorkeur om dit onderscheid te handhaven.

Binnen de gemeente Neder-Betuwe zal geen onderscheid worden gemaakt naar de diverse vormen van kamperen, zoals die ten tijde van de WOR werden geformuleerd. Er wordt uitsluitend gesproken over staanplaatsen op een kampeerterrein of kamperen buiten kampeerterreinen.

3.2 Kleinschalig versus reguliere kampeerplaatsen

Als we als gemeente geen onderscheid willen maken tussen reguliere en kleinschalige terreinen, zullen alle kampeerterreinen, ook de kleinschalige, in het bestemmingsplan positief moeten worden bestemd. Voor elk soort kampeerterrein gelden dan gelijke regels. Als we wel een onderscheid willen maken, moet er een aparte regeling worden geformuleerd voor

de vestiging van kleinschalige terreinen (bijvoorbeeld via 'recreatief medegebruik' en aanvullende voorschriften).

De gemeente Neder-Betuwe wil een onderscheid maken tussen kleinschalige en reguliere kampeerterreinen. Door dit onderscheid specifiek te maken, zijn toekomstige ontwikkelingen beter te reguleren, omdat uitbreiding van een kleinschalige camping naar een omvang van een reguliere camping niet mogelijk is.

Om een kleinschalige camping enigszins levensvatbaar te maken en de ondernemer de mogelijkheid te geven om te investeren in kwaliteit, wordt de grens tussen kleinschalige en reguliere kampeerterreinen gelegd op 25 staanplaatsen. Een kampeertrein met 15 staanplaatsen of minder valt niet onder de wet milieubeheer en er hoeft geen milieumelding te worden gedaan. Een kampeertrein met 15 tot 25 staanplaatsen wordt gezien als recreatieve verblijfsrecreatie en valt onder de wet milieubeheer. Hiervan moet een milieumelding worden gedaan. Elke nieuwe aanvraag voor de oprichting een kampeertrein dient eveneens beoordeeld te worden op diverse milieu-aspecten in verband met de ligging ten opzichte van de directe omgeving.

Om het belang van een goede uitvoering van bedrijvigheid van omliggende agrarische ondernemingen te waarborgen, geldt als uitgangspunt dat kleinschalige kampeerterreinen niet belemmerend mogen zijn voor omliggende agrarische ondernemingen.

In 2010 zullen de bestemmingsplannen voor de gemeente Neder-Betuwe worden aangepast. De huidige reguliere kampeerterreinen worden in het nieuwe bestemmingsplan positief bestemd. Een uitbreiding van reguliere campings past niet in het huidige beleid van de gemeente. Het eenzijdige aanbod aan verblijfsrecreatie, namelijk veel vaste staanplaatsen en weinig toeristische plekken, staat in het 'actieplan recreatie en toerisme gemeente Neder-Betuwe', genoemd als een van de zwakke punten van het huidige toeristische aanbod in Neder-Betuwe. Deze vaste staanplaatsen (stacaravans en vakantiehuisjes/chalets) vinden we terug op de huidige reguliere campings.

Kleinschalige kampeerterreinen kunnen bijdragen aan een uitbreiding van toeristische plekken. Om te voldoen aan het uitgangspunt dat een uitbreiding van toeristisch-recreatief aanbod passend moet zijn binnen de aard en schaal van het landschap van Neder-Betuwe, dient een ontheffing van het (nieuwe) bestemmingsplan te worden verleend. Een ontheffing kan alleen worden verleend aan kleinschalige kampeerterreinen bij agrarische bedrijven en burgerwoningen in het oeverwalgebied en het agrarisch gebied, mits landschappelijk goed inpasbaar.

Om inzicht te kunnen houden in de aard en het aantal kleinschalige kampeerterreinen binnen de gemeente en om toeristenbelasting te kunnen heffen moet ontheffing worden aangevraagd en dienen de volgende artikelen opgenomen te worden in de APV, waaraan de (nieuwe) exploitanten moeten voldoen:

- Kennisgeving exploitatie

Degene die een inrichting¹ opricht, overneemt, verplaatst of het feitelijke leiding van een inrichting staakt, is verplicht binnen drie dagen daarna daarvan schriftelijk kennis te geven aan de burgemeester.

- Nachregister

¹ inrichting: elke al of niet besloten ruimte waarin, in de uitoefening van beroep of bedrijf, aan personen de mogelijkheid van nachtverblijf of gelegenheid tot kamperen wordt verschaft.

De houder² van een inrichting of een voor hem handelend persoon is verplicht een register, als bedoeld in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht, bij te houden dat is ingericht volgens het door de burgemeester vastgestelde model.

- **Verschaffing gegevens nachtregister**

Degene die in een inrichting nachtverblijf houdt dan wel de kampeerder is verplicht de exploitant van die inrichting volledig en naar waarheid zijn of haar naam, adres, woonplaats, geboortedatum, geboorteplaats, betrekking, dag van aankomst, alsmede de dag van vertrek te verstrekken.

In de gemeente Neder-Betuwe wordt een onderscheid gemaakt tussen kleinschalige en reguliere kampeerterreinen. De grens hiertussen wordt gelegd op 25 staanplaatsen. De huidige reguliere kampeerterreinen zullen in het bestemmingsplan positief worden bestemd. Nieuwe initiatieven tot het opzetten van reguliere kampeerterreinen zullen niet mogelijk zijn. Dit neemt niet weg dat elke nieuwe aanvraag naar omstandigheden moet worden afgewogen.

Voor kleinschalige kampeerterreinen dient een ontheffing te worden aangevraagd. Een ontheffing kan alleen worden verleend aan kleinschalige kampeerterreinen bij agrarische bedrijven en burgerwoningen in het oeverwalgebied en het agrarische gebied, mits landschappelijk inpasbaar, waarbij als toetsingscriteria voor de burgerwoningen geldt dat de huiskavel minimaal 1 ha moet zijn.

In de APV dienen artikelen te worden opgenomen m.b.t. kennisgeving van exploitatie, het bijhouden van een nachtregister, het verschaffing gegevens nachtregister. (Nieuwe) exploitanten van kampeerterreinen dienen te voldoen aan deze regelgeving in de APV.

3.3 Maximering aantal campings en kampeerplaatsen

Het is niet wenselijk om het aantal campings en kampeerplaatsen per gemeente te maximeren. Door marktwerking zullen vanzelf de kwalitatief gezien beste bedrijven overblijven. Marktwerking zal ook het maximaal aantal rendabele campings bepalen. Maximering van het aantal bedrijven gaat dit natuurlijke proces tegen.

Maximering van het aantal campings en kampeerplaatsen in de gemeente Neder-Betuwe wordt niet noodzakelijk geacht. Op basis van het bestemmingsplan zal worden besloten of vestiging van een nieuwe camping al dan niet mogelijk is. Nieuwe initiatieven tot het opzetten van reguliere kampeerterreinen zullen niet mogelijk zijn. Het maximale aantal kleinschalige kampeerterreinen wordt door marktwerking bepaald.

3.4 Aard en omvang van kampeermiddelen

De aard en omvang van kampeermiddelen hebben rechtstreeks invloed op de kans op permanente bewoning. Immers, hoe groter een kampeermiddel is, hoe aantrekkelijker dit is, zeker voor een permanent verblijf. Hetzelfde geldt voor de aard van de kampeermiddelen: een bungalow leent zich beter voor permanent verblijf dan een tent.

Het aantal vakanties buiten het hoogseizoen is de afgelopen jaren in snel tempo toegenomen; een trend die naar verwachting doorzet. De consument heeft daarom behoefte aan kampeerterreinen die jaarrond geopend zijn. Ook voor de ondernemer biedt jaarrond-exploitatie meer kansen op een kwalitatief goede en economisch gezien gezonde bedrijfsvoering. Het is daarom in het belang van zowel de ondernemer als de gemeente om goede afspraken te maken over de exploitatie.

² houder: degene die een inrichting exploiteert, dan wel daarin de feitelijke leiding heeft

Voor wat betreft de maximale omvang van kampeermiddelen op reguliere kampeerreinen, wordt voorgesteld om aan te sluiten bij de eis zoals die in het streekplan Gelderland is verwoord, namelijk 55 m² oppervlakte van het kampeermiddel. Er zullen geen eisen worden gesteld aan een maximaal percentage stacaravans op reguliere kampeerreinen, waardoor de overige ruimte voor toeristische plaatsen zou kunnen worden ingericht.

Voor kleinschalige kampeerreinen wordt momenteel, conform het huidige bestemmingsplan buitengebied, de maximale oppervlakte van kampeermiddelen op 25 m² gesteld. Gezien de hogere kwaliteitseisen die recreanten tegenwoordig aan hun nachtverblijf stellen, is het aan te raden om voor toeristische plaatsen (o.a. tenten, tourcaravans, campers) geen maximale oppervlakte vast te stellen. Op kleinschalige campings moeten de kampeermiddelen verwijderbaar en niet aard- en nagelvast zijn, dit wederom in verband met tegengaan van permanente bewoning. Stacaravans zijn op kleinschalige kampeerreinen niet toegestaan. Op deze manier wordt beoogd dat er voldoende toeristische plaatsen zullen zijn.

In de gemeente Neder-Betuwe geldt een maximale oppervlakte van kampeermiddelen van 55 m² voor reguliere kampeerreinen. Er is geen maximale oppervlakte van kampeermiddelen voor kleinschalige kampeerreinen. Op kleinschalige kampeerreinen dienen alle kampeermiddelen verwijderbaar en niet aard- en nagelvast te zijn. Stacaravans zijn niet toegestaan op kleinschalige kampeerreinen. Er zullen geen verdere eisen worden gesteld aan de aard van de kampeermiddelen op reguliere kampeerreinen. Om permanente bewoning te voorkomen, wil gemeente Neder-Betuwe met de exploitanten van kampeerreinen concrete afspraken maken over de controle hierop.

3.5 Seizoensopenstelling en – sluiting

Mede in verband met het risico van permanente bewoning kan sluiting van de kampeerreinen gedurende het winterseizoen overwogen worden. Beperking van openingstijd, in verband met de exploitatie, is echter alleen van toepassing op kleinschalige kampeerreinen. Het is aan de exploitant van een regulier recreatiebedrijf wanneer het kampeerrein geopend is. Een jaarrond-exploitatie is een zelfstandige, autonome keuze van het reguliere recreatiebedrijf. De gemeente Neder-Betuwe wil aansluiten bij de regionale keuze tot sluiting van alle kleinschalige kampeerreinen gedurende het winterseizoen (1 november tot 1 maart).

In de gemeente Neder-Betuwe dienen tussen 1 november en 1 maart alle kleinschalige kampeerreinen gesloten te zijn en dienen alle kampeermiddelen te zijn verwijderd. Uitgangspunt is dat er geen eisen worden gesteld aan de openstelling van reguliere kampeerreinen.

3.6 Landschappelijke inpassing

In het actieplan recreatie en toerisme gemeente Neder-Betuwe is aangegeven dat het recreatieve karakter van Neder-Betuwe in het kort kan worden omschreven als 'de binnentuin van Nederland'. Een afwisselend landschap met besloten stroomruggen, open kommen, dijken en uiterwaarden gelegen aan de rivieren. Met een sfeer van gemoedelijkheid, rust en ruimte. Dit karakter is de kracht en de onderscheidende factor van Rivierenland en van Neder-Betuwe en deze kwaliteit willen we behouden en versterken.

Versterking en uitbreiding van recreatie en toerisme wordt derhalve nagestreefd binnen de contouren van dit recreatieve karakter.

Eisen aan landschappelijke inpassing voor nieuwe kampeerreinen (of voor uitbreiding van bestaande bedrijven) moeten worden gesteld via een privaatrechtelijke overeenkomst. Het realiseren van nieuwe reguliere kampeerreinen in de gemeente Neder-Betuwe is niet

toegestaan. Derhalve zouden er alleen eisen kunnen worden gesteld aan landschappelijke inpassing van nieuwe kleinschalige kampeerterrinen.

Bij het aanvragen van een ontheffing van het bestemmingsplan voor kleinschalige kampeerterrinen zal een landschappelijk verantwoord ontwerp ter beoordeling moeten worden overlegd. Er zal moeten worden voldaan aan parkeren op eigen terrein, een landschappelijke inpassing van het kampeerterrin door middel van streekeigen beplanting en het kampeerterrin moet aansluitend aan de bestaande bebouwing worden gesitueerd.

In de gemeente Neder-Betuwe zullen alleen eisen worden gesteld aan de landschappelijke inpassing van kleinschalige kampeerterrinen. Op basis van een verantwoord landschapsontwerp wordt gekeken of er ontheffing van het bestemmingsplan wordt verleend. Criteria die bij de beoordeling worden gehanteerd zijn:

- Parkeren op eigen terrein
- Landschappelijk inpassing door middel van streekeigen beplanting
- Ligging kampeerterrin aansluitend aan bestaande bebouwing

3.7 Inrichting kampeerterrinen

In het bestemmingsplan leggen gemeenten de bouw- en gebruiksmogelijkheden van de aanwezige voorzieningen vast. De exploitanten van kampeerterrinen zullen de mogelijkheid willen hebben om in te spelen op veranderende wensen van consument. Dit betekent dat de bestemmingsplannen voldoende flexibiliteit zullen moeten hebben om kwaliteitsverbeteringen in de sfeer van voorzieningen mogelijk te maken.

Eventuele aanvullende eisen met betrekking tot de fysieke inrichting van kampeerterrinen mogen alleen nog van ruimtelijk relevante aard zijn en kunnen op lokaal niveau worden geformuleerd. Voorbeelden van dergelijke aanvullende eisen zijn:

- Bebouwing ten behoeve van voorzieningen zoals sanitair en ontspanningsruimte;
- Verwerking van afval;
- Hygiëne, gezondheid en veiligheid;
- Ligging ten opzichte van bepaalde bestemmingen (stiltegebied, open gebieden, etc.);
- Brandveiligheid, en daarin met name onderlinge afstand kampeermiddelen;
- Parkeren en verkeer.

Met betrekking tot brandveiligheid is voor kampeerterrinen een handreiking brandveiligheid kampeerterrinen opgesteld door het Nederlandse vereniging voor brandweezorg en rampenbestrijding (NVBR). Bovendien is de brandveiligheid van niet gebouwen geregeld in de brandbeveiligingsverordening. Tevens zijn voor zijn bouwvergunningplichtige bouwwerken, indien van toepassing, voorschriften opgenomen in het Gebruiksbesluit.

Met betrekking tot hygiëne, gezondheid en veiligheid moet voldaan worden aan de bestaande wettelijke eisen.

Parkeren is alleen toegestaan op eigen terrein.

De voorzieningen ten behoeve van kleinschalig kamperen (bijvoorbeeld sanitaire voorzieningen) zo veel mogelijk binnen de bestaande bebouwing(smogelijkheden) behorende bij de hoofdbestemming te worden gerealiseerd. Voor agrarische ondernemers kan een ontheffing worden aangevraagd van het gebruik van agrarische gebouwen. Een burger kan een ontheffing aanvragen van het gebruik van bestaande (of nieuwe) bijgebouwen. Kleinschalig kamperen wordt gezien als nevenfunctie. Qua ruimtelijke uitstraling dient de nevenfunctie ondergeschikt te blijven aan de hoofdfunctie.

Indien het echter niet mogelijk is om voorzieningen ten behoeve van kleinschalig kamperen binnen de bestaande bebouwing(smogelijkheden) te realiseren, kan er door middel van een

goede motivatie, de mogelijkheid worden geboden om een ontheffing te verlenen voor extra bouwmogelijkheden ten behoeve van kleinschalig kamperen met een maximum van 30 m².

Kleinschalig kamperen dient aansluitend aan de bestaande bebouwing plaats te vinden.

De gemeente Neder-Betuwe streeft erna om bouwen ten behoeve van kleinschalig kamperen te beperken en benodigde voorzieningen (zoals sanitaire voorzieningen) te realiseren binnen de aanwezige bebouwing, om het aanzien van het (agraris) gebied in stand te houden. Indien dit niet mogelijk is, kan door middel van een goede motivatie, de mogelijkheid worden geboden om vrijstelling te verlenen van deze regel, met een maximale aanvullende uitbreidingsruimte ten behoeve van kleinschalig kamperen van 30 m². Kleinschalig kamperen dient aansluitend aan de bestaande bebouwing plaats te vinden. Parkeren is alleen toegestaan op eigen terrein.

3.8 Oneigenlijk gebruik van kampeerterreinen

Het kampeerbeleid van de gemeente Neder-Betuwe is erop gericht om recreatie en toerisme in de gemeente in stand te houden en te bevorderen. Kampeerterreinen zijn dan ook uitsluitend bedoeld voor recreanten en toeristen. Permanente bewoning op reguliere kampeerterreinen is niet toegestaan. Op kleinschalige kampeerterreinen dienen de kampeermiddelen tussen 1 november en 1 maart verwijderd te zijn, waardoor permanente bewoning uitgesloten is.

Een ontheffing voor het realiseren van een kleinschalig kampeerterrein wordt alleen voor recreatief verblijf verleend. Het huisvesten van bijvoorbeeld tijdelijke arbeidskrachten voor tijdelijke bewoning is niet toegestaan. De gemeente Neder-Betuwe behoudt het recht om bij oneigenlijk gebruik van het kampeerterrein de verleende ontheffing in te trekken.

Permanente bewoning op (reguliere) kampeerterreinen is niet toegestaan. Voor kleinschalige kampeerterreinen wordt alleen een ontheffing verleend ten behoeve van recreatief verblijf. Huisvesten van tijdelijke arbeidskrachten is niet toegestaan. Bij oneigenlijk gebruik van het kampeerterrein kan de gemeente Neder-Betuwe de verleende ontheffing intrekken.

3.9 Kamperen buiten kampeerterreinen

De WOR verbiedt kamperen buiten kampeerterreinen (waarbij gemeenten dit wel in een verordening kunnen toestaan). Na intrekking van de WOR moeten gemeenten gaan bekijken of ze het kamperen buiten kampeerterreinen willen verbieden of op specifieke locaties willen toestaan, omdat met het intrekken van de WOR het verbod op het kamperen buiten kampeerterreinen komt te vervallen. Om te voorkomen dat op allerlei plaatsen in het buitengebied (of in de bebouwde kom) waar de gemeente dat niet wenselijk vindt, gekampeerd kan gaan worden, moeten gemeenten zelf maatregelen treffen. Een regeling in de APV is daarvoor het geschikte document; het is niet mogelijk kamperen buiten kampeerterreinen te regelen via een bestemmingsplan. Bij kamperen buiten kampeerterreinen gaat het meestal om incidentele gebeurtenissen. Mocht kamperen buiten kampeerterreinen op een aantal locaties worden toegestaan en ook vaker voorkomen per jaar, wat voorstelbaar is bij de vorm 'kamperen in het kader van het bijwonen van een evenement', wordt aangeraden dit in de gebruiksvoorschriften van de op deze gronden geprojecteerde bestemming vast te leggen. Ook kan overwogen worden hiertoe een vrijstellingsbevoegdheid voor burgemeester en wethouders op te nemen. Voor het overige kan het in de APV geregeld worden.

Bij kamperen buiten kampeerterreinen kan een onderscheid gemaakt worden tussen:

- Kamperen in het kader van het bijwonen van een evenement
- Kamperen door groepen in gesloten kring
- Kamperen in individueel verband

Bij kamperen in het kader van het bijwonen van een evenement is het evenement doel van het verblijf; kamperen kan beschouwd worden als onderdeel van het evenement. Vrijwel alle gemeenten kennen een vergunningplicht voor het houden van een evenement. Als de organisator van het evenement ook kampeerplaatsen wil aanbieden aan de bezoekers, zal naast de evenementenvergunning ook een ontheffing voor het plaatsen van kampeermiddelen moeten worden aangevraagd. De evenementenvergunning wordt door de burgemeester verleend, de ontheffing door het college. Daarbij moeten uiteraard voorschriften worden gesteld met betrekking tot de (brand)veiligheid.

Bij kamperen door groepen in besloten kring gaat het om verenigingen die met eigen leden op incidentele basis en voor korte perioden buiten een kampeerterrein in tenten willen overnachten. Daartoe moet toestemming worden verkregen van de eigenaar of beheerder van het terrein. Dit kan de gemeente zijn, als het de openbare ruimte betreft. Daarnaast kan de gemeente regels stellen, bijvoorbeeld in de vorm van een stelsel van ontheffingen waaraan voorschriften worden verbonden. Daarbij gaat het bijvoorbeeld over de geschiktheid van de locatie voor kamperen. Gezien het besloten karakter, is het niet noodzakelijk om voorschriften te stellen met betrekking tot veiligheid en hygiëne; dit valt onder de verantwoordelijkheid van de organisator.

Onder kamperen in individueel verband wordt onder meer verstaan paalkamperen³, kampeerauto's en nachtvisseren. Als een gemeente één of meer van dergelijke vormen van vrij kamperen wil toestaan, is het aanwijzen van locaties waarop kamperen wel is toegestaan het aangewezen middel. De APV scheidt dan de bevoegdheid voor het college om dergelijke plaatsen aan te wijzen. Het college kan dan ook voorschriften opstellen voor die aangewezen locaties.

In het geval van kamperen buiten kampeerterreinen in het kader van het bijwonen van een evenement of door groepen in gesloten kring, kan per aanvraag bekeken worden of dit wenselijk wordt geacht. Het is verstandig dat de gemeente hier geen algemeen verbod op voert, maar per geval bekijkt of hiervoor een ontheffing verleend kan worden.

Alhoewel paalkamperen en kampeerauto's in populariteit toenemen, kunnen ze een bedreiging vormen voor de huidige en toekomstige kampeerterreinen. Binnen de gemeente Neder-Betuwe zijn op verschillende kampeerterreinen plekken te vinden voor zowel trekkerstentjes als kampeerauto's. Voor de exploitanten van deze terreinen is het van belang deze groep toeristen te behouden.

Kamperen ten behoeve van nachtvisseren is gezien de verplichte locatie aan het water binnen de gemeente niet mogelijk op de huidige kampeerterreinen. Hiervoor zou een ontheffing verleend kunnen worden middels de APV.

In artikel 4.18 van de APV 2008 van de gemeente Neder-Betuwe is een verbod opgenomen voor kamperen buiten kampeerterreinen. Volgens dit artikel kan het college wel een ontheffing verlenen voor kamperen buiten kampeerterreinen. Dit zou mogelijk zijn in het kader van het bijwonen van een evenement of door groepen in besloten kring. Kamperen buiten kampeerterreinen in individueel verband wordt in de gemeente Neder-Betuwe alleen toegestaan in het geval van nachtvisseren. Paalkamperen en kampeerauto's buiten kampeerterreinen worden niet toegestaan.

³ Paalkamperen is een vorm van legaal wildkamperen, (met name) in het bos, waarbij je binnen een straal van 10 meter om de 'paalkampeer-paal' je tentje mag opzetten, voor maximaal 72 uur en met een maximum van 3 trekkerstentjes per paalkampeerplaats.

BIJLAGE

Begripsomschrijvingen

Agrarisch bedrijf:

Een bedrijf dat is gericht op het voortbrengen van producten door middel van het telen van gewassen en/of het houden van dieren.

Kamperen:

een vorm van openluchtrecreatie waarbij men in een tent, caravan, camper, tenthuisje of ander relatief eenvoudige recreatiewoning op een buitenterrein verblijft meestal één of meerdere nachten.

Kampeerauto:

Een gemotoriseerd voertuig waarin voorzieningen voor dag- en/of nachtverblijf zijn getroffen en dat als zodanig over de openbare weg kan en mag rijden.

Kampeermiddelen:

Een tent, tentwagen, kampeerauto, caravan, of enig ander onderkomen ten behoeve van recreatief nachtverblijf, voor zover geen bouwwerk zijnde waarvoor op basis van de Woningwet en krachtens deze wet vastgestelde voorschriften, een bouwvergunning is vereist.

Kampeerterrein:

Een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

Kleinschalig kamperen:

Een vorm van kamperen waarbij uitsluitend tussen 1 maart en 31 oktober maximaal 15 kampeermiddelen, zijn toegestaan op een standplaats van max. 35 m² per kampeermiddel.

Oeverwalgebied:

Zie bijgevoegde bestemmingsplankaart gemeente Neder-Betuwe

Permanente bewoning c.q. gebruik als hoofdwoonverblijf:

Gebruik van een woning, zomerhuis of andere woonruimte door eenzelfde persoon of eenzelfde huishouden op een wijze die ingevolge het bepaalde in de artikelen 24 t/m 31 van de Wet gemeentelijke basisadministratie noopt tot inschrijving in het bevolkingsregister van de gemeente Neder-Betuwe.

Recreatieve voorziening:

Een bedrijf of activiteit gericht op kleinschalige overnachtingsmogelijkheden en/of dagrecreatieve activiteiten, waaronder begrepen een Bed and breakfast, een pension, een kampeerboerderij, groepsaccommodaties, sportvelden en -accommodaties.

Recreatiewoning:

Een recreatief woonverblijf waarvan de gebruikers slechts tijdelijk gebruik maken en hun hoofdwoonverblijf elders hebben.

Tent:

Een in hoofdzaak van textiel of ander daarmee vergelijkbare materialen vervaardigd onderkomen voor dag- en/of nachtverblijf, dat gemakkelijk is op te bouwen en in te pakken.

Toercaravan/vouwwagen/tentwagen:

Een aanhangwagen die kan dienen als recreatief onderkomen, overnachting daaronder begrepen, welke is/kan worden uitgerust om als zodanig zelfstandig achter een gemotoriseerd voertuig over de openbare weg te worden voortbewogen.

Stacaravan:

Een aanhangwagen, zonder uitgebreide aanpassingen als één geheel verrijdbaar, die kan dienen als recreatief onderkomen, daaronder overnachting begrepen, met een lengte van meer dan 8 m en/of een breedte van meer dan 2,5 m, dan wel een ander, zonder uitgebreide aanpassingen als één geheel verrijdbaar, kampeermiddel, dat niet is of kan worden uitgerust om als aanhangwagen achter een motorvoertuig over de openbare weg te worden voortbewogen.

Standplaats:

De vrije ruimte welke de recreant ter beschikking staat voor zijn verblijf op het recreatieterrein en het plaatsen van zijn verblijfs- c.q. kampeermiddel, d.w.z. exclusief landschappelijke inpassing door groenstroken, wegen en paden en/of centrale voorzieningen.